

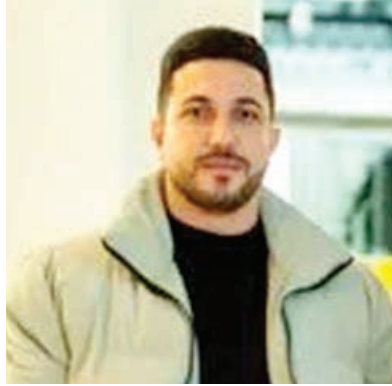
Vətən sevgisi

27 sentyabr 2020-ci ildə ermənilərin təxribatı nəticəsində Vətən müharibəsi başlayanda əsgər İskəndərli Elnur Zöhrab oğlu "N" hərbi hissəsində xidmət edirdi. Elə ertəsi gün onları düşmən təxribatının qarşısını almaq üçün ön xəttə apardılar.

Əsgər E.İskəndərli bir aya yaxın torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə cəsərlə vuruşdu. Həmin günlərdən söz açan Elnur dedi ki, ilk döyüşümüz Füzuli rayonu istiqamətində oldu. Düşmən burada ciddi müqavimət göstərir, geri çəkilmək istəmirdi: "Biz də qəsbkarları torpaqlarımızdan qovmaq üçün hücumlarımızı dayandırmırdıq. Nəhayət, gərgin əməliyyatlardan sonra erməni işğalçılarının müqavimətini qıraraq geri oturtduq. On gün Füzuli uğrunda vuruşduq. Bundan sonra bölüyümüzün şəxsi heyətini Cəbrayıl istiqamətində gedən əməliyyatlara cəlb etdilər".

Torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gərgin döyüşlər gedirdi. Düşmən güclü hücumlarımız qarşısında dayana bilməyib geri qaçırdı. On gün də Cəbrayıl rayonunun əraziləri uğrunda vuruşublar. "Sonra komandanlığın əmri ilə döyüşlərimizi Xocavənddə davam etdirdik. Həyatımızda ilk dəfə idi ki, belə gözəl yerlər görürdük. Düşməni məğlub edib geri sıxışdırarsıxışdıraraq Qarabağın dərinliklərinə doğru gedirdik. Artıq döyüşlər Qırmızı Bazar kəndi uğrunda gedirdi. Ciddi müqavimət göstərmələrindən hiss olunurdu ki, geri çəkilən qəsbkarlar qısa müddət ərzində burada möhkəmlənə biliblər. Düşmən nə qədər müqavimət göstərsə də, qarşımızda çox dayana bilmirdi.

Təəssüflər olsun ki, Qırmızı Bazar kəndi uğrunda gedən əməliyyatda yaralandım. Döyüş yolum yarımçıq qaldı. Yerimi müəyyənləşdirən

işğalçılar məni pulemyotla atəşə tutdular. Kürəyimə iki, ayağıma bir güllə dəydi. Yaralarım ağır idi. Əsgər yoldaşlarım Xəyyam Qədiməliyevlə İsa Musazadə həyatlarını riskə ataraq güllə yağışı altında məni yaralandığımı mövqedən nisbətən təhlükəsiz yerə çıxartdılar. Az müddətdən sonra yaralıları Cəbrayıl rayonunun Daşkəsən kəndinə gətirdilər. Burada həkim baxışı keçiriləndən sonra məni Füzuli rayonundakı hospitala çatdırdılar. Həkimlər əməliyyat edib bədənimdə qalmış güllələrdən birini çıxartdılar. İki-üç gündən sonra müalicəmi davam etdirmək üçün respublika Neyro-Cərrahiyyə Xəstəxanasına göndərildilər. Bu şəfa ocağında çalışan iki həkim - Bəhrüz və Kamil Eyvazov qardaşları bədənimdə qalmış güllələri çıxartdılar. Bəziləri deyirdilər ki, güllələr vacib orqanlarımı zədələdiyinə görə yataqdan qalxa bilməyəcəm. Amma mən bununla razılaşmayıb ayağa qalxmaq üçün mübarizə apardım. Yorulmaq bilmədən idmanla məşğul oldum, fiziki hazırlığımı gücləndirdim. Bu gün çəliklə yerisəm də, ayaq üstəyəm. 1-ci qrup Qarabağ müharibəsi əlili kimi dövlətimiz tərəfindən mənzillə də təmin olunmuşam".

Cəsur döyüşçü Elnur İskəndərli 10 dekabr 1996-cı ildə Sumqayıt şəhərində dünyaya göz açıb. Xırda qəsəbəsindəki 3 nömrəli orta məktəbdə oxuyub. Sonra Azərbaycan Dövlət Texniki Universitetinə qəbul

olub. 2020-ci ilin iyulunda ordu sıralarına çağırılıb. Həmin ilin payızında isə döyüşlərə, yurdumuzun müdafiəsinə yollanıb.

Elnur söhbət zamanı dedi ki, atam əslən Qubadlı rayonunun Tarovlu kəndindədir. Yaxınları, qohumları 31 avqust 1993-cü ildə erməni hücumları nəticəsində doğma ocaqlarından qaçqın düşüblər. Böyük çətinliklərlə Sumqayıtda məskunlaşmışlar. "Nəcəf babam həmişə kəndlərindən həsrətlə danışar, doğma ocaqlarına qayıtmaq arzusu ilə yaşayırdı. Ona təskinlik verib deyirdim ki, baba, çox üzülmə, inşallah, biz böyüyüb torpaqlarımızı erməni işğalçılardan azad edəcəyik. Doğrudan da, biz böyüdük və 30 ilə yaxın qəsbkarların işğalında qalmış torpaqlarımızı düşmənlərdən təmizlədik. Tarovlu kəndi işğaldan azad olunanda onun sevinci yerə-göyə sığmırdı. Bu yaxınlarda babam kəndə getmişdi. Ayağı doğma ocaqlarına dəyəndən sonra kişi elə bil xeyli cavanlaşmışdı. Mən də valideynlərimlə birlikdə uzun illər həsrətini çəkdiyim, amma üzünü görmədiyim Tarovluya qayıdacağam. Bu, mənim Vətən sevgisindən qaynaqlanan bir istəyimdirdi".

44 günlük Vətən müharibəsində yollanan Elnur İskəndərov döyüşlərdə böyük igidlik göstərərək valideynlərinin, doğmalarının yanına "Füzulinin azad olunmasına görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Cəsur döyüşçü", "Vətən müharibəsi iştirakçısı" medalları ilə qayıdıb. Həmçinin cəsur döyüşçüyə ölkədə 44 nəfərdən biri olaraq "Dəmir yumruq" mükafatı verilib. İnanırıq ki, Elnurun ürəyində çağlayan Vətən sevgisi heç vaxt tükənməyəcək.

**V.MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"**